

Asian foundation

Inschrijving Kamer van Koophandel Tiel onder nr. 11044949

Rekeningnummer: Rabobank: 31.31.17.888

Asian Foundation Correspondentieadres: Leekeerd 2 2645 GB Delfgauw-NL Telefoon: +31(0)15 2850375

Ps.127: "Als de Here het huis niet bouwt, tevergeefs bouwen de bouwlieden daaraan"

Mei/juni 2005

NIEUWSBRIEF

Er is veel aan het veranderen in Mongolië. Vier jaar geleden kon je buiten bij de flats schapenkoppen en poten vinden. Er waren daarom ook veel buizerds die nu verdwenen zijn, want nu wordt er veel meer schoongemaakt en dit afval is niet meer te vinden. Er worden nu in het voorjaar veel nieuwe bomen geplant. Het ziet er veel beter uit.

De cultuur verandert ook, want alles is heel erg op het westen gericht en dat is jammer.

Eindelijk wordt het hier voorjaar. Gras gaat groeien en er is iets groens aan de bomen te zien. Het is nu eind mei en in september begint de herfst al weer. In drie maanden moet alles groeien en bloeien en dan verdwijnt alles snel.

Iemand noemde Mongolië een "desolate country", een troosteloos land en dat is het ook als je de lange winter meegemaakt hebt en ziet hoe kort de zomer is. Bij een mooie dag is iedereen tot laat 's avonds buiten. De kinderen spelen daar in de zomer soms tot 12 uur 's nachts.

Ons werk in Mongolië:

Projecten:

Ons nieuwe project is de opvang van dakloze tienermeisjes of meisjes die onder heel slechte omstandigheden moeten leven, zoals in de staatshuizen waar vrije sex heerst. Zij worden in gers op onze haschaa (stukje land) geplaatst.

Dank zij een grote maandelijkse sponsor konden we negen meisjes er bij nemen. We hebben er nu 22 en alles is vol. We kunnen er nog wel 22 plaatsen want de aanvraag is groot en de tamtam werkt hier erg snel. Het is onvoorstelbaar hoeveel nood er is.

Veel meisjes hebben een verschrikkelijk verleden zoals bijv. Otgonjargal (niet de Otgonjargal uit één van de fosterhomes). Ze werd bij ons gebracht omdat ze altijd in de trappenhuizen van flats sliep. Na veel gevraag kwamen we er achter dat ze nog een moeder en een stiefvader had. Die zijn wachter in een appartement en wonen met nog een baby in een piepklein kamertje onder heel armoedige omstandigheden. Het meisje is geestelijk niet helemaal goed en erg kinderlijk voor haar leeftijd. We brachten het meisje naar haar familie maar toen ze haar stiefvader zag was ze helemaal in paniek en wilde de auto niet uit. De stiefvader probeerde haar er uit te sleuren en we merkten dat hij dronken was. Het meisje gilte: "Ik wil niet naar hem toe want hij slaat me zo erg". Daarom was ze ook van huis weggelopen. We namen haar weer mee want de ouders wilden haar niet hebben. Het meisje vertelde dat haar stiefvader haar eens heel erg met een stuk hout op haar hoofd heeft geslagen en waarschijnlijk heeft ze daar hersenletsel aan overgehouden. We hebben haar bij de andere meisjes op de haschaa geplaatst en dat gaat geweldig goed. Ze noemt de meisjes "grote zus" en iedereen is heel lief voor haar. Ze is zo gelukkig dat ze bij ons is.

Dit is één van de vele verhalen.

Corry met Otgonjargal

We hebben ook families met elkaar verenigd, zoals de familie van Zoljargal.

De moeder kon niet voor haar en haar broertje zorgen want ze was ziekelijk en had geen onderkomen. De kinderen woonden al jaren in het staatshuis.

We hebben voor de moeder een galoperatie betaald en hun een ger gegeven en ze wonen nu als gezin bij elkaar.

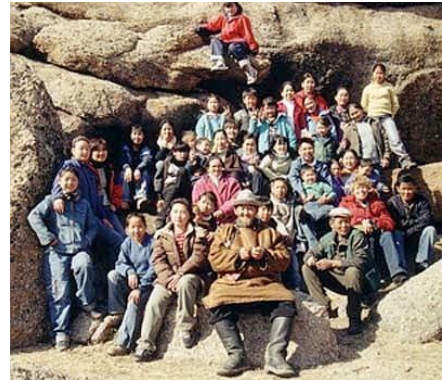
De moeder verkoopt tassen op de markt. Zoljargal zei dat ze al jaren had gebeden om als gezin verenigd te worden.

Het is een echte gebedsverhoring voor hen en het hele gezin is christen geworden. Het meisje had al eens een kinderbijbel van ons gekregen toen ze nog in het staatshuis woonde.

Fosterhome 1

Het is jammer dat we geen echtpaar voor dit huis kunnen vinden. Er al zoveel wisseling van leiding geweest en vooral voor de grote jongens zou een man in huis heel goed zijn. Toch gaat het goed met kinderen en het is fijn om te zien hoe zelfstandig de groten zijn geworden. Ze kunnen koken, bakken, schoonmaken etc. Het is soms moeilijk om de tieners in hun vrije tijd bezig te houden maar we hebben Knex uit Holland gekregen en vooral de jongens zijn daar heel gek mee en maken grote kunstwerken.

Er zijn nog drie kleine meisjes in het huis en die huppelen het leven door.

Met z'n allen bij Turtle Rock

is
de

Fosterhome 2

In dit huis zijn de fosterouders er al vanaf het begin en dat is heel goed voor de kinderen.

In dit gezin hebben de meeste kinderen erge leerachterstanden omdat ze laat op school zijn gekomen en dit kan niet meer ingehaald worden. De oudste jongen heeft nu zijn 8e graad gehaald en gaat in september naar een andere school om een beroep te leren want studeren is erg moeilijk voor hem. Hij wil monteur worden.

De meest kinderen uit de fosterhomes zijn heel erg betrokken bij de plaatselijke kerk en ze doen mee aan allerlei activiteiten. Ze doen dit met heel veel plezier en met heel hun hart.

We hebben uit een container 4 fietsen gekregen. Twee voor de meisjes en twee voor de fosterhomes. Die container kwam uit Amerika. Wat hebben de kinderen daar een plezier van! Vooral de grote jongens zijn nu hele avonden en als ze vrij zijn aan het fietsen. De meesten hadden nog nooit gefietst.

Natuurlijk zijn er wel eens problemen en maken we ons bezorgd over kinderen, maar we hebben oneindig veel meer om dankbaar voor te zijn!

Links een foto uit 1998:

Drie meisjes uit het staatskindertehuis. Alle kinderen hadden net nieuwe kleren gekregen. Twee hebben een kinderbijbel in hun hand. Het middelste meisje kwamen we later in een jeugdcentrum tegen.

Rechts een foto van nu:

Ze had inmiddels een baby, maar de vader was slecht voor haar en ze had geen onderkomen. Nu woont ze bij ons op de haschaa en dat is zo leuk. Alle meiden zijn gek op de baby.

We willen u allen bedanken omdat u ons werk mogelijk maakt door uw giften en gebed.

Een groet uit Mongolië,
Corry Vreugdenhil.